

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2008**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.марта 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите.

Да констатујемо, ту је:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- Окривљени Бора Трбојевић,
- Адвокат Жељка Томљеновић.

Данас је дошао из Хрватске сведок Иван Вереш и ту су ови сведоци Бранко Косановић, затим Лакић Сава и Лакић Гордана, је л' тако, па да позовемо прво Ивана Вереша.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Сведок ИВАН ВЕРЕШ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Иван Вереш, је л' тако?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте податке 12. јуна, ја мислим, то је 12. липањ 2007. године кад сте саслушавани у Жупанијском суду у Бјеловару када је ту том вашем саслушању присуствовао истражни судија овог суда и заменик тужиоца. Сећате се тога?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у вашим личним подацима? Ту је занимање, име вашег оца и тако?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као на записнику од 12.06.2007. године, упозорен, опоменуто након што је положио заклетву, исказује:

Позвали смо вас данас овде као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиске сроднике изложиле тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Овде код нас се полаже заклетва и ја вас молим ако хоћете да положите заклетву тако што ћете тај текст ту испред вас да прочитате наглас.

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде због догађаја из 1991. године, август, септембар и октобар месеца. Ја видим да познајете Бору Трбојевића па ми кажите да ли сте га виђали тада у то време?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим околностима, шта се тада дешавало у Хрватској, дакле све чега се сећате?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Видио сам га, мислим да први пута кад сам био пребачен, сад не могу баш датум тачно да кажем да ли је то био 18. углавном 13-ог сам био ухваћен на прометници једној у Грубишном Пољу – Вировитица и кад најприје сам био у једној сушари па у неком подруму малом и онда сам дошао у један подрум гдје је већ било одређених особа унутра и у том предјелу тог затвора где је био, ту сам видео Бору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио ту?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Ја мислим да је био као стражар, видео сам га некад да је храну делио, некад кад смо излазили вани на саслушање или нешто писат тамо у просторије видео сам да је тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам шта се дешавало у Хрватској у то време уопште и како је изгледала та акција кад сте ухапшени?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Кад сам ја ухапшен ја сам на главној прометници није још ништа било у бити код нас се није дешавала нека ратна збивања, био сам у жети, падала је киша, имао сам ујака у Вировитици у болници и с овим једним колегом сам сео у камион, кренули смо за Вировитицу гдје смо на том раскршћу Рашеница – Ператовица наишли на једну групу људи који су били наоружани, стајали на том раскршћу. Од тих знам да је био Саватовић, било је још можда 20-ак људи које сам ја успео видјети при самом хапшењу. Видео сам

одређени број људи још у шуми али не могу причати о лицу, мислим нисам их ни могао препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи људи, с оружјем?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: С оружјем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформе?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Ови што су били на путу које сам ја били су са аутоматским, углавном са аутоматским оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Па било, нешто мало је било у некаквим оно шареним оно маскирним, нисам, свакаквих је било и у цивилу и у тим шареним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су онако деловали организовано или?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Мислим, не могу причати сад по чиновима ко је шта био али видео сам да је заповједао, неки су викали капетан, углавном изишли су на ту прометницу, ја сам био ухапшен онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био још неко ухапшен тада са вама?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Са мном не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јосип Крајачић?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да, али мислим он није, не знам шта се с њим дешавало он је остао тамо, мене су свезали са неким конопом, шпагом и припремили у ту сушару, а Крајачић је остао на том раскршћу тако да он је враћен назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су вам везивали само руке или и очи?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: И руке и очи, али тај пут су ми само овога кад сам ухапшен само руке свезали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми ког сте затекли у тој сушари?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: У сушари, у ствари у сушари нисам затекао никога, ја сам био први који је ишао у сушару, али крај сушаре су из Гарашнице су људи били, не знам, мислим да је један био Хорват, да се звао, али углавном они су исто други дан да ли размењени, пуштени, не знам, једну ноћ су само били са мном у сушари и послѣје тога је дошао Радошевић Владо можда након два, три сата, не могу сад баш временски. Кад сам ја био ухваћен онда су довели тог Радошевића. Он је једини био са мном у сушари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте били до 15. септембра, је л' тако?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јесте ли све време били ту у сушари или на неком другом месту?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не. Прво сам био у сушари неких пет, шест дана, не могу сад. Знам да 20-ог кад је то било са Тополовицом да сам био у једној другој као штали нешто, нешто је било као мали подрум, ту су везали ми очи и тукли. То не могу рећи ко ме је тукао јер сам био везаних очију, углавном више особа и гурнути смо у тај подрум и у том подруму сам онда био исто неких 4, 5, 6 дана, не могу баш и онда сам пребачен у Ператовицу где је већ био, одређени

људи су били доље у тој Ператовици у подруму где сам видео господина Трбојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тад кад сте премештени у школу сте видели њега?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Њега сам тамо први пут ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он имао униформу, оружје?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Полу-униформу оно било је и у цинсу што кажу и тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Део цивилно одело, део униформе?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да, имали су, стражари су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке овако карактеристике – браду, бркове, дугачку косу, посебну неку капу или тако?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Браду смо имали сви. У бити нисмо се баш бријали так да га ја знам и с брадом и без браде. Ја стварно сад баш у том моменту да могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам још у погледу тих услова у којима сте боравили је л' било хране, воде, могућности да се одржава хигијена?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: У почетку није било. У почетку је тако, свако је био жељан видети ко је ухваћен, тако да није било баш угодно. После рецимо један одређени период од 3, 4 дана нисмо ишли на тоалет, имали смо доље некакву канту, нека мала просторијица је била где смо вршили нужду да би кроз једну комуникацију, ја морам рећи да сам стварно те људе познавао и био је Стојић Миленко који је до тад радио у милицији тадашњој, у ствари онда полиција, с њим сам разговарао, молили смо да нам омогући да идемо на WC и онда смо ишли организирано ујутро, у подне и тако ко је имао потребу. Нормално стајао је стражар, ми смо ишли у WC и враћали се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли редовно добијали храну и воду?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Редовно. Једном смо добили оно у бити. Причам сад већ кад сам у Ператовицу дошао у тај подрум где сам видео господина Трбојевића а горе не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли ту било неке, је л' вас тукао неко док сте били ту у школи?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су вас ту у тој истој просторији или су вас негде водили на испитивање?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не. Доље у просторији ту нису него онда је прозвао неко ко је дошао од те милиције која је била именована, тако сам бар чуо, то је исто био тај господин дотични Стојић који је радио и професионално прије тога или он или Раде Чакмак или Вуковић, мали Чакмак, сад не знам да ли је био Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали Чакмак то је син Радета?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да. То колико сам ја успео, то је моја особна просудба да су они као једна врста те милиције било јер они су испитивали или ме метли у посебну просторију да напишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писали сте изјаве?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је циљ био тих изјава?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Па вјероватно некакав шта ја знам погрешка да нешто кажем што сматрам да нисам имао где шта погрешити. Кад је било извођење ван ту сам видио Косановића и он ме је тукао с неким пендреком. То је оно што сам успео видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Косановић?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Бранко. Ту је био Бркић, он је чак мало и ургирао јер овај ме је питао да ли сам ја рекао да ћу клати Србе, ја сам рекао не ја то нити имам у ријечи нисам то рекао тукао док нисам признао да сам рекао да јесам, вели видиш да си признао на вријеме не би ли добио, а ја сам морао нормално рећи шта ме све питало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, овде када сте раније давали исказ, Бора Трбојевић вас је изводио и поново вас враћао?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Је, био је, мислим водио, прозивали су, то је подрум био који има одређени број степеница можда на неких 3 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, мислите прозивао, је л' тако?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да. Рекли су да изиђе по имену и презимену ко је већ требао ићи дат некакву изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми он није био у тој акцији, нисте га видели тад кад сте ухапшени или сте га видели?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не. Кад сам ухапшен ја нисам. Ја сам видео само тај број људи који су били директно на цести, нисам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам још кад сте размењени, је л' тад размењен још неко с вама или само ви?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Размењен је ја мислим Ђапо Мишко или тако неко да се он звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Бора Трбојевић ту учествовао у преговорима или вас спроводио?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Боро Трбојевић је мене дан прије, пошто ја морам без обзира на све, ја и Боро Трбојевић смо се јако добро познавали, чак на неки начин могу рећи били добри. Он је мени рекао Ивица сутра ћеш ићи на размену, али немој пред никим причати јер ћу ја имати проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Али на размени се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био или је био?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Није, нисам то је Вучковић Милан ме је возио, Стојић, Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте споменули малопре Тополовицу и ту акцију. Ко је тада још, због чега то памтите?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Памтим зато што су дошли нови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више људи?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Могу пробати. Били су Ловренц, два Ловренца, двојица Сараге, онда ови Михалини горе, ја мислим 10-ак, сад не могу, стварно

бих морао ићи овога, али неких 10-ак људи. Ја сам био у тој једној малој штали, била је рупица где сам видео, нисам знао шта се онда дешава, видео сам да они сједе у кругу, били су повезаних очију, седали су на тој као некаквој, а ливада, двор је некакав био ту, али нисам онда знао да су то људи из Тополовице. То сам сазнао кад сам то одређено време с њима био у том подруму. Ја нисам видео то, то знам кроз њихову причу кад смо заједно боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, обзиром да кажете да тих дана нисте виђали Бору Трбојевића, тог дана...?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Ја нисам могао видети никога осим кад је неко дошао до мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам још нешто. Причали сте о томе да вам је једном приликом извесни мушкарац, каже се презименом Шклебек причао нешто шта се догодило затим са подрумом у основној школи и са људима који су ту били?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли уопште у ситуацију да се с тим човеком видите, где сте ви били?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не кад је он изишао, кад је он дошао у Грубишно Поље, ја сам размењен 15-ог, а Шклебека сам оно кад је било, једноставно кад он нормално се кретао по Грубишном Пољу па смо разговарали и он је мени рекао да је тако како је остао жив, у ствари да је ушао у ту малу просторију са стране јер то је био стварно мрак унутра, имала је мале прозоре, један прозор је био затворен скроз са даскама, на другима су биле оне дрљача је то било за земљу што има оне клинове, било је на том једном малом прозорчићу и унутра је био мрак, а плус што је та мала просторија она није имала никаквог прозора и он је рекао да је он зашао у ту просторију, ту био и каже горе су људи поубијани, он је прешао преко њих да се зачуло да је бачена, мислим да је рекао две бомбе да су бачене у тај подрум и да је онда неко пуцао доље по њима. Он је остао тамо, кад се све смирило изашао је ван и то је то што је он мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви касније ишли ту у тај подрум и пронашли тела?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш ви?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој групи, у некој екипи?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не. Ја сам отишао кад је све било баш. Мислим да је ишла и супруга, оно отишао сам, али нисам био кад су ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су пронађена тела?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не, нисам онда био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' спомињао овај тај Шклебек Вендел некога ко је то урадио, ко је бацио ту бомбу или ко је пуцао?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Мени не, баш именом и презименом да је мени причао да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' причао нешто да је целу ноћ провео ту са тим људима?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да, он је причао да је као бачене бомбе и он је остао оно бојао се није знао шта се дешава и он је до јутра остао тамо, онда кад је видео да је у ствари била тишина, мир, да се нико нигде не креће онда је он изишао и видео је да су ти људи поубијани, он је изашао, нормално врата су била отворена, изишао је ван, ишао је средином цесте, то је његов говор, средином цесте јер се бојао да нешто не наиђе и каже ишао сам средином цесте, нема нигде никога и онда су нормално ови ишли горе међу којима ја нисам био. Ја сам ишао особно сам погледати само подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био још неки други Трбојевић тамо у то доба са тим презименом?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Божо, Богдан, човек који је, не знам сад шта је, углавном шепао је, мислим да је Божо Трбојевић, или су га Божо звали, углавном ја га знам оно познао сам га радио је тамо негде у суду као неки и он је док сам ја био он је као некакви шеф био, у ствари он је откључавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај затвор?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неки Бора осим Боре Трбојевића?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули овако – Рекић, па Давидовић?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Боро Рекић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Глежнић, па Сладојевић?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: За овог којег сам ја, с којим сам ја исто разговарао, имао сам прилике Боро Рекић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он исто био чувар или је само долазио, шта је радио?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Па ја кад сам га успео био је тамо, био је чувар. Рецимо нисмо имали превише прилике ако је неко одао испред тог прозора ми смо могли видети само мало колико је било могуће на путу, али Бору Рекића сам видео, имао сам прилике исто с њим. Тај Боро Рекић, Љубиша Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао тај Боро Рекић?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Па низак је, нижи је растом, имао је дужу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду, бркове?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Велим оно у бити сви су необријани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам нешто тада када сте, значи овог 12. јуна 2007. године дали исказ, ви сте овако рекли. Причате за тог Вендела Шклебека па кажете: «Исти је спомињао и Трбојевића да је он бацио бомбу у тај подрум и да су сви они били. Такође је рекао да се уз бомбе и пуцало». Питам вас због тога што значи ко је Трбојевић, на кога сте мислили? Је л' он спомињао неког, ког Трбојевића?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Тешко би ми било сад рећи јер он је рекао Боро Трбојевић, он је рекао да је, јер споменуо је сигурно Трбојевић, али ја сад стварно кад бих баш рекао да ли је рекао Божо, Боро мени јер ја сам неформално једноставно се са човеком срео и тад пошто је знао да сам ја био у истом том затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте сигурни да ли је Бора или Божо или сте сигурни?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Не, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што сте тада рекли ми смо тамо отишли до тог подрума, тамо смо заиста нашли мртве Селеши Жељка, Божидара Јакопец, било је и других?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Ја сам мислио због тога што смо били у резервном саставу МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви лично нисте ишли?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Ја нисам, ја сам био ту кад су их довели, довежена су у Шумарију, тамо су остављени, али рецимо из самог тог подрума, то нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда још нешто кажете да сте чули из приче Милана Биловића, Шпиранац Владе да су их тукли Лаза Саватовић, Бора Трбојевић, Косановић и Орозовић, то знам само из њиховог причања. То сам хтела да вас питам шта су то они причали?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Они су ми иначе тај Шпиранац и Биловић сусједи из тог истог села Барне они су рекли да су и они тамо хватали и исто тако сам чуо од Миленко Стојић још је рекао Биловићу видиш као да те ја нисам спасио, јер он је почео бјежати и као да нисам скочио на тебе код неког плота, али то кажем то је била прича где су они препричавали то хватање а Шпиранца су ухватили ту код моје куће, они су брали паприку и он је ишао по асфалту на цести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали су баш Бору Трбојевића?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да, они су спомињали, да они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је тукао? Добро. Добро, да ли се сећате још нечег како се, овде сте рекли да се не сећате и не знате како се звао тај одред, да ли је било неког који вас је ухватио, је л' било команданта неког спомињали сте Раде Чакмака?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да, знам ја ко ме је ухватио, Лазо Саватовић који је био, он је пришао био на сред цесте, ту је било, одвезао ме је Динић Перо, жути југић је био, шампањ у ствари боја, он ме је превезао до, али тамо чим сам ја изишао добио сам кундаком у главу, у неки јајарак је тамо био где смо стављени и онда ме је он самога, ја сам сам био у том југићу, одвезли су ме до те сушаре где је било као некакво заповедништво, мислим заповедништво због тога што је била радио станица тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми спомињали сте да вам је понато да је Чакмак Раде био командант?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Је, да, мислим он је долазио као ајде да кажемо овлаштена особа, преговарао Живко Загорац рецимо где, ја сам те људе особно познавао, радио сам у мљекарској индустрији где и тај Загорац и они су по мени

на неки начин водили главну ријеч, имали право било шта рећи, исто тако заћи у подрум, откључат, тј. кад су они дошли онда се откључавало и прозивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још нешто што би требало да нам кажете, што сматрате да је важно?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Везано на Бору Трбојевића ја знам толико колико је он овога сам хтио да га ја видим, ја сам га само у том моменту могао видјети. Ето тај контакт исто кад смо ишли на WC он је рекао да је чуо да ћу бити размењен, али можда сам га видео, шта ја знам у три, четири, пет наврата, не могу сад ја баш тврдити јер је то било 10 пута или 5 пута, али углавном видели смо се сигурно горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих само питао у вези овог Косановића кога помињете. Шта је он тамо био, у којој функцији да ли сте то могли да закључите?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Који Косановић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бранко, овај што сте рекли да је вас тукао, а колико сам разумео из ваше приче да кад вам су Шпиранац и Биловић причали да су их тукли, рекли сте Лаза Саватовић, Бора Трбојевић, Косановић и Орозовић, да ли се и ту мисли на тог Бранка?

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Да на Бранка Косановића тај по мени је био у том неком дјелу те милиције, бар тако су се ословљавали на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бранилац има питања? Ви окривљени?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Хвала вам што сте дошли. Хвала вам и за прошли пут који смо морали да одложимо и да вас замолимо да дођете поново данас, а ваше трошкове ћемо да регулишемо преко Службе за помоћ и подршку. Тако смо завршили, ви можете да останете, можете да се јавите служби.

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Ако не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не требате више. Хвала.

СВЕДОК ИВАН ВЕРЕШ: Хвала и вама. Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Лакић Саву.

Сведок САВА ЛАКИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Приђите до микрофон, узећемо ваше личне податке сада. Лакић Сава?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година када сте рођени?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: 1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?
СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Велика Ператовица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је ваше пребивалиште?
СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Садашње?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, где живите?
СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Овде у Београду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?
СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Булевар краља Александра 638.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рећићете ми још ваше занимање?
СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Спремачица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми однос, окривљени вам је брат по оцу, је л' тако?
СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле,

У сродству са окривљеним тако што јој је он брат по оцу.

Ми смо вас позвали данас у својству сведока. Одбрана је предложила да вас саслушамо као сведока. Међутим, ви нисте у обавези да сведочите обзиром да сте у тако блиском односу са окривљеним. Да ли желите да сведочите?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па ја само могу да искажем, желим да кажем оно што је он рекао код мене у кући кад је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да сведочите?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Кажем оно што желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте као сведок дужни да говорите истину, лажње сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Упозорена, опоменута, посебно упозорена у смислу чл. 98 ЗКП па изјављује да жели да сведочи без обзира што јој је окривљени брат по оцу, након што је положила заклетву изјављује:

Прочитајте нам текст заклетве. Видите ту заклетву испред вас то нам прочитајте наглас.

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и ништа друго од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Кажите нам где сте били 1991. године, август, септембар, октобар месец, да ли сте били у Великој Ператовици?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Ја сам овде од 01. маја 1969. године дошла у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте рођени тамо?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Да, ја сам само тамо рођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми шта онда знате о тим догађајима и да ли знате?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Ништа ја не знам о тим догађајима, мислим по причама, већ се ја тих прича не сећам и тога него само желим да искажем шта је Бора Рекић рекао за то што се десило, то убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад вам је то Бора Рекић рекао?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па он је рекао кад је већ, кад су избегли, кад је овде радио у Градском саобраћајном, с временом на време долазио је код нас у кућу и спавао код нас и тако, што каже дружили смо се једноставно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били значи у пријатељским односима са Рекић Бором од кад је он дошао у Србију?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Не, ми смо били и у селу тамо, јер он је мој школски друг и ми се знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком селу?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: У Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви живели тамо?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Јесам ја до својих 16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми како сте дошли у ситуацију да разговарате о тим догађајима са Бором Рекићем?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па он је дошао код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' причао често о томе или како?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па кад год се састану, кад дође код нас тако, посећују се и причају и све и онда је он изјавио да је он то дело у Великој Ператовици у школи учинио и Трбојевић Богдан, звани Божа, јер су њих двојица после кад су почели да се повлаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је урадио?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Те тамо затворенике што су били да су поубијали њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме је он то рекао?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Рекао је преда мном и пред мојим покојним мужем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим како је уопште дошло до ситуације да прича ја сам убио неке људе?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па не, њих су двојица причали, знате. Ја сам спремала ручак, кувала кафу и тако и кад смо сели да причамо он тако је почео да прича, каже то није Бора урадио то сам ја урадио и Бижа Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тад већ знао да се спомиње ваш брат?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па знате шта, то су приче биле да је, да су брат мој и каже објављен као ратни злочинац, у вези тога, каже ја сам то урадио, тако је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ви то рекли овде окр. Бори Трбојевићу?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Па ја сам то рекла претпрошли пут кад је било суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што му нисте рекли раније кад сте већ видели да се поступак већ покренуо против њега?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Знате како, нисам у то се упуштала, ја сам мислила да ће то други сведоци да изнесу, да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то још знао?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Откуд знам, мислим ја сам мислила од толиких сведока што су долазили да ће неко од њих нешто да каже, међутим, кад сам видела да нико ништа о томе не прича, ја сам онда рекла да је он то изјавио код мене кући, да су њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то била нека ствар која је другима позната?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Не знам, немам појма. То знам што је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сам ја хтела да вас питам. Да ли чланови већа имају питања? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих хтео да вас питам, ви сте нам тачније казали кад је он то причао, ако сам разумео, ваш супруг је преминуо, је л' тако?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је он преминуо?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Сад ће бити 02. фебруара, односно 02. априла две године како је он преминуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то је било док је ваш супруг био жив, та прича значи пре више од 2 године, је л' тако?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: То је било кад је он, што кажу избегао из Белог Манастира се вратио и почео да ради у Градском саобраћајном, сад се ја не сећам тачно године и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то је доста давно било?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Да, да, доста давно је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сад задње време кад је почело суђење јесте ли са њим нешто разговарали?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Нисам ништа разговарала, мислим видели смо се ту пред судом али нисам ништа о томе с њим разговарала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми ако кажете да су они Божа Трбојевић, је л' говорио он о томе да ли је још неко учествовао осим њих, да ли су била двојица, тројица, четворица?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Није ништа, ништа није, јер ја у тој целој причи нисам била, ја сам кад смо седели и пили кафу он је онда тако рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бранилац има питања? Изволите?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам. Реците ми да ли су биле присутне и ваше ћерке Лакић Гордана и Лакић Сања кад је то Бора Рекић рекао?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Јесте, мала је исто била присутна, она је била више пута присутна, што кажу дете је кући, ја сам ишла на посао и кад дођем с посла. Јесте и једна и друга је била присутна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су имали година?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Сања је 1975. а Гордана је 1980., тад су избегли из Белог Манастира, ја не бих знала тачно рећи, ту својих што кажу 16, 17 година, можда и више. Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате питања?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли имате још нешто да додате?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Београда, трошкове немате?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Немам.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Оппростите судијо, само да питам сведокињу да ли би била у стању да се суочи са Рекић Бором па да на следеће рочиште по питању адресе и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте ви били спремни да се суочите с Рекић Бором да кажете ти си ми рекао да си убио те људе?

СВЕДОК САВА ЛАКИЋ: Бих у свако време, кад год буде требало ту сам, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, можете да идете, можете и да останете ако хоћете.

Сведок ГОРДАНА ЛАКИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Лакић Гордана. Добар дан.

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лакић Гордана?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо ваше личне податке. Име вашег оца?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваше занимање?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Домаћица, тренутно не радим ништа, завршила сам бродарску школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми годину када сте рођени и где?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: 26.04.1980. у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1980?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваше пребивалиште?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Булевар краља Александра 638 у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми Бора Трбојевић окривљени је вама ујак, је л' тако?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете, позвали смо вас као сведока, међутим, не морате да сведочите обзиром на такво сродство, па ми кажите да ли желите да сведочите?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени јој је ујак, у том смислу што је брат по оцу њеној мајци, па изјављује да се неће користити правом у смислу чл. 98 ЗКП, након што је упозорена, опоменута и положила заклетву, исказује:

Позвани сте као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Кажите шта вам је познато о неким догађајима у Великој Ператовици и када сте то сазнали, од кога, на који начин?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па овако, годину не могу тачно да ли 1990. 1991. не могу да се сетим, значи отац, покојни мој отац је нашао на аутобуској станици и код нас је значи доведен у кућу, пошто није имао где да буде и био је код нас добрих, сад не могу тачно да кажем временски колико – месец, два, не могу тачно да се сетим и ту су значи разно-разне приче причате, што је причао с мојим оцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте тада имали година?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: 10 година, 11. година, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Али наравно, једино што ја могу да кажем, то је значи што се тиче, мало ме је трема ухватила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви причајте.

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Што се тиче оног што сам ја само чула, значи својим ушима и што се добро сећам, значи да. Је л' могу да седнем јер ми стварно није добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете нормално, сад ћемо да вам дамо столицу, уопште нема потребе да се ништа узнемиравате, можете да се одморите и да онда дођете за 10 минута.

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Не, биће ми добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту воду.

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Значи, сећам се приче, значи коју је причао с мојим оцем да је у тој школи где је мој ујак био чувар, значи само чувар, чули смо од њега причу како није имао мој ујак везе са овим што се тиче ношења пушке и што се тиче осталих ствари, једино што је имао за њега да каже да је

много свилен био зато што је крадом давао затвореницима да једу, да пију и да једноставно није био за тај посао а камоли за нешто друго. Ето то шта могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он то њему као замерао вашем ујаку?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Не, није замерао него једноставно у том смислу да он не може да зна како је убити човека или како је ово или оно зато што није испалио ниједан метак, он је само био чувар затвора и ништа више, значи то једино што смо чули, што сам ја лично чула из његових, значи шта је он рекао што сам била тренутно ту и да је дао воду, пиће, значи све што је могао он је са затвореницима, изводио их је напоље, био у добрим односима с њима, доносио им цигаре од куће, значи храну и све што је могао давао им је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто да ли се сећате?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па сећам се много тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли чланови већа имају питања? Нема питања? Изволите браниоци?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам једно. Да ли је можда тај Боро Рекић, је л' можда рекао ко је то урадио, ко је поубијао те цивиле да ли си чула?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Ко је поубијао цивиле?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ко је поубијао те цивиле у подруму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она није уопште причала о томе да је неко убио неке цивиле.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Само да ли зна. Опростите, можда нисам добро формулисала питање. Значи, питање сведоку сам упутила да ли зна, да ли је чула, да ли је можда Боро Рекић говорио да ли је неко и ко је поубијао ако је ишта чула око тога?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па могу да одговорим. Значи, само њих тројица Бора Рекић и још двојица, е сад ја не могу имена да кажем зато што стварно не знам имена, отприлике се сећам, али не желим једноставно имена да кажем јер нисам сигурна у та имена да ли су то та имена, не сећам се. Једноставно значи да су њих тројица задњи остали у селу, значи њих тројица су задњи остали у селу у тој школи где је то било и нико други више није био у селу. Сви остали су отишли пре њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви уопште били у ситуацији да са 10 година слушате такве разговоре?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Како сам била у ситуацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са 10 година да слушате такве разговоре?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па била сам у тој ситуацији зато што смо ми имали једноособан стан. Прво кад је ујна дошла са децом, значи била је код нас, значи то јесте био мали стан, нас тринаесторо је било. После тога ујна је нашла смештај, отишли су, мој отац је нашао Бору Рекића на аутобуској станици јер је био одбачен од свих њих, нико није хтео да му помогне и мој отац га је довео кући. Значи, тако да сам била у тој ситуацији да слушам јер сам наравно била сво време у кући у том једноособном стану и нисам имала своју собу засебну, значи једноставно у тој просторији смо сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, окривљени да ли имате питања?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам. Остало је нејасно на крају, она каже да су остала њих тројица, али ништа није рекла шта су та тројица урадила? Да ли је о томе чула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећа шта је чула кад је имала 10 година шта су тројица која су остала радила?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад је већ нешто испричала, па сад је л' су рекли кад су остала та тројица је л' су они нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо. Пита вас тужилац шта су та тројица урадила, шта се ви сећате?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Шта су урадили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која тројица и шта су?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Рекла сам, значи Бора Рекић, значи он је остао задњи у селу и још двојица, значи имена не знам, не сећам се тачно која су то имена. Шта су урадили? Бацили су бомбу шта су урадили, значи то сам лично ја чула из његових уста да су они то лично урадили, да нико други у селу није остао сем њих, значи, ујак је отишао, господин Бора тако ћу да се обраћам да не говорим ујак. Значи, они су отишли из села сви, значи њих тројица су задњи остали у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где су бацили бомбу?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: У тај затвор шта је то већ било, школа, тај затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на ког су бацили бомбу?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па не знам. Кад су отишли, то је било као чишћење, значи шта значи чишћење, ја сам тад мала била да бих ја разумела шта значи чишћење, значи бацили су, све су почистили и онда су напустили село, значи њих тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почистили од људи или од ствари? Кажем почистили од људи?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су на људе бацили бомбу или на ствари, на неко наоружање?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Па било је људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче, имате ли још питања? Добро, хвала вам. Имате ли још нешто да додате?

СВЕДОК ГОРДАНА ЛАКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, можете да идете. Долазите из Београда, тако да вам не досуђујемо никакве посебне трошкове. Хвала. Можете и да останете, како год хоћете.

Значи, сада зовемо Косановић Бранка.

Сведок КОСАНОВИЋ БРАНКО

Добар дан. Узећемо ваше податке. Прво Косановић Бранко?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Стеве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година и место вашег рођења?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: 21.10.'57. Вировитица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Вучин 42, Општина Барајево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми ваше занимање?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Радник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са овде окривљеним?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истуну, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли то разумете?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред себе текст заклетве па га прочитајте на глас.
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Морам метнит само наочале. Заклињем се даћ у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Ви треба данас да нам кажете оно чега се сећате, из периода август, септембар, октобар '91. године, где сте били, шта сте радили, шта се тамо дешавало у Хрватској?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били тада у Хрватској?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели, шта сте радили?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Живио сам у Великој Ператовици. Радио сам у Грубишном Пољу као ловочувар, чувар ловишта. И радио сам пољопривреду кућу, тим сам се бавио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешавало тада у Хрватској?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па почела су хапшења помало и барикаде су касније пале па се није ни могло до Грубишног Поља више да се иде и тако били смо у једном окружењу, живјели ту једно 10-так, 15 села.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви радили?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па ја сам био припадник ТО-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командант?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Чакмак Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте нам онда како је била организована та јединица, кад сте ступили, јесте имали оружје све, значи.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па та јединица је формирана у осмом месецу негдје око 10. не знам тачно датум, али углавном ту негде у осмом месецу је формиран ТО Грубишно Поље формирана Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ту сам био у тој Територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Чакмак Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био још неко од тих командира?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па углавном он је нама био командир свима, колико нас је ту било, касније се то формирало више тих војске је долазило, мислим са стране па је било све више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили оружје или униформу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па оружје смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па од ЈНА из Дарувара се довозило оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био нешто у тој јединици Живко Загорац?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па он је био исто ту у јединици у томе штабу шта је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био у штабу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Живко Загорац, Раде Чакмак, Кљајић Раде, не знам више ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле неке специјалне јединице?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке специјалне јединице?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па нису то буле неке баш специјалне јединице, то је била обична војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у оквиру те обичне војске је ли било специјалних јединица.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полиција?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па била је нека полиција, није то била нека специјална јединица. То је било одељење неко, 12 људи, колико не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Бора Трбојевић ту?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Бора Трбојевић ту?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Боро је био исто у ТО-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се он прикључио?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па и он се прикључио у осмом месецу. Који датум и то, то ја не знам, не могу да кажем тачно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас зато овако питам чега се сећате, па да нам причате.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ту је онда, евакуисале су се жене и дјеца, ту из тих села, када сам ишао у пратњи све једног аутобуса који их је возио горе према Бучју, Звечеву, неке до Градишке Босанске пратио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је радила та ваша јединица?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радила ваша јединица?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па ту су се давале те сеоске страже и онда околу тих мјеста горе према Вировитици и ту ишло се на извиђања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви радили?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па ишао сам већином сам ишао на извиђање, кад нисам ишао онда сам пратио аутобусе који су возили жене и дјецу. Задњи конвој сам отпратио 25.10. а 31. смо се повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких ухапшених Хрвата?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па било је ухапшених, било их је ухапшених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи или цивила?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Било је у униформи у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте их држали?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па држани су у школи у Великој ператовици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре школе јесу били на неком другом месту или их нија било.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте их сместили у школу јесу ли били на неком другом месту?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, то не знам, вјерујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довео те људе у затвору школу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Војска их је доводила, ко их је доводио ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ова наша војска, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да, ко их је доводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви учествовали у некој акцији?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви учествовали у некој акцији?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, не, у хапшењу нисам учествовао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли учествовали у неком другом поступању са тим ухапшеним људима?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали ви уопште везе са њима?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке везе са њима, са тим ухапшеним људима?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ухапшенима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте само пратили те аутобусе?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, нисам ја имао са њима ништа, ја сам пратио аутобусе и ишао сам на извиђање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао те људе, је ли вам познато нешто у вези тих људи?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, ја не знам ко их је чувао. Чувао их је неко од тих војника од ТО-а, ко их је чувао ја стварно не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих војника сада?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па од ТО-а нашега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваша јединица све?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све ваша једница?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па све наша, ту је било више, биле су ваљда две чете, колико је било, ја сам то и заборавио, то је прошло много.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој чети сте били ви?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте ви били чети?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: У првој чети.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Трбојевић?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја не знам, чини ми се да је и он био у првој чети, не могу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командир?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја мислим Кучук Слободан, ко ли је био командир те чете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао Бора Трбојевић неке везе са тим људима?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Са хапшењем?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са хапшењем, па са чувањем тих људи.
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Хапшење он сигурно није учествовао и никога хапсио. Касније смо се ми раздвојили, ја сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли учествовао у чувању можда тих људи?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја то не знам да ли је он чувао људе?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте урадили са тим људима, зашто су они били ту у затвору?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи, зашто су били Хрвати у школи?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: То ја не знам, вјерујте мени да ја то не знам зашто су били, ја их хапсио нисам нити сам ја био командант, то би требало Раду Чакмака да питате и те, ја стварно то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад сте ви тако учествовали у тој јединици и борбама?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Од кажем вам негдје од 10.08. па до 31.10. док се нисмо повукли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте 31.10. радили?
СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па 01.10.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, 31.10.?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да, напали су нас са свих страна смо били нападнути и ја сам отишао на почетак Грубишног Поља ту је била једна група људи тих ТО-а и ту сам био до увече касно, на врх Грубишног Поља, мислим од Ператовца према Грубишном Пољу, ту почиње Грубишно Поље. Ту сам био до увече касно. Борбе су престале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте учествовали у борбама или сте се ту сакривали?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Нисмо се сакривали, ту смо бранили да не уђу у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: И ту су престале борбе, ту сам се вратио, ту само сам на цести видио стоку пуштену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте улазили у село?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ушао сам у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у селу кад сте ушли?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Нисам видио никога, дошао сам кући, ту сам нашао покојнога оца и брата рођенога и питам шта је било, каже сви су се повукли, сва села ова око нас и звао сам их да иду са мном, нису хтјели, сјео сам у ауто и отишао сам за колоном, колону сам стигао једно 10-12 километара можда и више од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако од ваших сабораца из јединице јесте затекли некога у селу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, нисам видио никога. Никога нисам видио нити сам кога срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до колико сати сте се ту борили, је ли пао мрак?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па мрак је пао негдје до 8 сати колико је било, око 8 сати ја мислим да смо престали да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је далеко кућа од школе?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па има једно мало више од 2 километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пролазили поред школе?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, не. То није на главном путу, мислим куд сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је била та акција одбране села, је ли била још нека друга акција?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да. Па колико ја знам у акције нисам ишао па ми то није познато. Ми смо само држали да не уђе нико к нама у село, било је по тима селима свако село је имало пункт и барикаде, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте онда у множини, ако ви не знате ништа друго осим онога што сте ви лично радили, кажите ја сам само држао стражу.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја сам ишао већином на извиђање, кад нисам ишао, ишао сам пратио сам конвоје за Бања Луку неке, уствари до Босанске Градишке, а неке горе до Бучја и Звечева. Жене, дјеца и стари кад су евакуисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад мене интересују неки, је ли било улазака у нека села у којима су Хрвати или која су мешаној средини?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па било је села ту поред нас у којима је било мјешано становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као на пример која села?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па било је један дио у Великој Барни, ту где су биле барикаде, Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била ту у Тополовици нека акција?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ваша јединица изводила?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја нисам ишао у те акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била акција?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па ишло се ту је, ишло се је, али ја ту нисам ишао и нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у чему се састојала та акција?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па ја не знам у чему се састојала, али ја сам био на извиђању више те Тополовице горе, према Спишић Буковици, Питомачи, то је горе Подравина, чули смо пуцање, чуо сам уствари пуцање, ту се пуцало дуго, шта се дешавало ја ту близу нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате некога из тог доба да је био са вама у јединици или у извиђању и тако?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: У извиђању ту је био Боро Трвојевић са мном и покојни Бауман Вице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Бора Трбојевић окривљени је био у извиђању?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ту ишао је са мном поподне ту у извиђање, ишли смо заједно у извиђање. Неки сведоци овде кажу да је он био само и искључиво у кухињи где је ложио ватру, доносио воду и радио је још неке друге ствари. Неки други кажу да је он чувао тамо те заробљенике испред подрума, испред школе, само ви кажете да је он ишао сада у извиђање.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ишао је са мном тај пута у извиђање, то могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај један пут?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: То могу да се закунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то село Тополовицу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, ми смо ишли шумом горе, нисмо ни близу дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то је тад кад је била та акција?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да, нисмо ни близу били, мислим ту до села ми смо шумом отишли горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је тога дана био у кухињи и да је поподне само отишао да види шта се десило и тако прошетао.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па поподне негдје око 2 сата смо отишли преко шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Смо отишли мимо Гаково, то је у правцу Тополовице, туда смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте сишли можда до Тополовице, дошли, сишли не знам како се?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Касније када је престало пуцање све, наишао је неки човек са камионом, са «заставом», ми смо сјели са њим и вратили смо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прошли кроз Тополовицу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Кроз Тополовицу смо прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, јесте видели тамо нешто?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, ништа приметио нисам ни видјели, видио сам пар цивила, жена где пролазе тамо у комшилук и то сам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци који су били овде кажу да је и Бора Трбојевић био тамо у акцији и бацио бомбу на таван једне куће?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Могу да се закунем и да потпишем заклетву, шта год хоћете, гарантирам да Боро Трбојевић тамо није био ни близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него где је био?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Био је са мном и са покојним Вицом Бауманом, ми смо поподне око 1, 2, 3 ту негдје отишли смо преко шуме, то је сигурно 2 километра од тога села, ако не и даље смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли у ту акцију извиђања?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Око 1 сат, пола 2, тако отприлике, поподне смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 1, пола 2 поподне сте отишли у акцију извиђања, ви и?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Пошли смо на извиђање ја и Боро Трбојевић и Бауман Вицо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Нас тројица смо отишли шумом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Бора пре тога, где сте ви били пре тога?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја сам био кући, ту код куће у Великој Ператовици сам имао кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате Мркшић Душана?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Он је био кувар главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту негде тога дана?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Био је код кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, поподне, увече, кад?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Тај дан, пре подне је Душан био код кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ишли ви код кухиње.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па пролазим туда, туда смо прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Јесте ли видел ту можда и Бору Трбојевића?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па ту је и Боро био, одатле смо кренули, Вицо је био доље, отле смо кренули од кухиње и отишли смо горе на крај Велике Ператовице, села мога и лијево преко шуме отишли горе према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесу ли доведени неки људи из те акције.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Чуо сам да су неки доведени, ја их видио нисам, јер кад сам се вратио увече сам ишао да пратим конвој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао те људе?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао те људе?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја не знам ко их је чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је испитивао?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је испитивао?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не знам ни ко их је испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако, окривљени Бора Трбојевић, не знам имена, али једне је доводио Лазо Саватовић, једне је довезла екипа са Стојић Миленком, ту у тој бригади, као војна полиција, ту је био Стојић Миленко, био је Радован Косановић, Пеулић Слободан, Јовичић Ђуро, Бранко Косановић и његов брат Пајо Косановић. То нам Бора Трбојевић каже да сте ви доводили неке људе ту хапсили и доводили, и ти људи су даље боравили ту.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Никога ухапсио сигурно нисам, сигурно никог ухапсио нисам ни довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже затим Бора Трбојевић да су те људе који су били заробљени неки припадници ваше јединице испитивали, улазили унутра и тако даље. Каже он, улазио је Бранко Косановић, улазио је Стојић Миленко, и Раде Чакмак. Он каже да ви нисте пратили камионе него сте улазили и испитивали ове заробљене Хрвате.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, сигурно све и један аутобус, камион, комби који је ишао сам пратио и избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, нисте у опште учествовали у том испитивању?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: У хапшењу никог сигурно нисам учествовао, у хапшењу, никог хапсио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже да сте ви били у некој Специјалној јединици?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, тамо уопште није било Специјалне, било је то одељење полиције ако се неко напио и пуцао и то су хапсили и пратили конвоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви мислим ви.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у тој некој Специјалној полицији, ето кад се неко напије?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: То није била специјална, то је била обична полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ево Бранко Косановић је био специјална јединица касније, иначе је био обични војник, а касније је основан одред војне полиције.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ту само ако се неко напије, а напијали су се па су пуцали обноћ и овако, е ту смо ишли да се разоружају и то. И пратили су се конвоји са женама, дјецом и старима до Бања Луке, неки до Градишке, до Бучја, Звечева, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вама познато колико је било заробљених људи ту у том затвору?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познато да су неки људи били ту када сте ви кренули да напуштате Хрватску и Велику Ператовицу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја не знам колико их је било и шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да има некога или не?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па било је тије затвореника, али ја не знам шта је било са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли неки затвореници у том периоду до 3 месеца за која вас питам, икада размењени?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па јесте размењивани су неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вршио ту размену?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па команданти су то размењивали и договарали се, ја стварно о томе не знам ништа да кажем било шта то би рекао контра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Бора Трбојевић да сте ви учествовали у хапшењу Вереш, ми смо данас чули овде Вереша, и каже овако ту је било у хапшењу је био Лазо Саватовић, Никола Саватовић, Бранко Косановић, Паја Косановић, мене су покупили код тетке на путу сам био и рекли ми идемо са њима. Ја кажем куда, а они кажу идеш са нама шта те брига.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, ја уопште нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та акција је била 13. августа.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја уопште нисам био са Верешом, ево Вереш је ту нека дође нека каже, кад је он хапшен да сам ја био, кад је он хапшен ја сигурно нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже овде такође Бора Трбојевић да сте овлашћење да испитујете те заробљенике у погледу њиховог учешћа у борбама, у ЗНГ-ама и осталим имали ви?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, ја нисам имао никакво овлашћење пошто ја нисам био никакав командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познато да су неки људи убијени када сте напуштали Велику Ператовицу?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су остали у подруму и да су убијени?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: То ја не знам, ја ту нисам био цјели дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, ја сам ујутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И касније када сте дошли?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Јер ја сам ујутру отишао на врх Грубишног Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него касније овде када сте дошли, када сте напустили Велику Ператовицу све до дана данашњег.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Чуо сам касније да су неки људи потучени, ко шта, ја нисам испитивао ја ту нисам био ни близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вам саопштавам да су у подруму убијени неки људи.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја то не знам ко је убијен ни шта ни колико ја ту нисам био, ја не могу да кажем ни да јесу ни да нису кад ја ту нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли и ма нешто још чега се сећате што би могли да нам посведочите и да нам кажете да ли се сећате уопште шта је радио Бора Трбојевић у то време, јесте га виђали, је ли имао шта је радио је ли имао неке посебне задатке или га нисте виђали, шта је било.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ја сам њега виђао пар пута код кухиње и тај дан кад смо ишли, ишао горе на извиђање, ишао са мном преко шуме. Тај дан сам га видио и пред тих дана видио сам га око кухиње горе, ту је био и Душан Мркић, ја сам слабо ту и био, долазио, ја сам јео код моје куће, ја сам слабо ишао горе у кухињу да једем, нисам ни ишао тамо ни на доручак ни на ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то чега се сећате.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Чланови већа не. Тужилац? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је вама издао то наређење да ви идете у извиђање тај дан што кажете.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Командант ми казао узми човека, два па мало обиђи терен, ја сам често ишао пошто сам познао то добро, био сам ловочувар и то ми је све било што сам чувао сваки дан обилазио. Да мало извидим и видим каква је ситуација на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажете око 1 па до 3 отприлике сте ви били у том извиђању.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па тако не сећам се. Био сам и дуже, али отишао сам негдје око 1, пола 2, не могу тачно да се сјетим то је прошло много времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажите ми онда, кажете да сте чули пуцњаву?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Пуцање да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: То је било лијево рецимо од нас гдје смо ми били пролазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у колико је то сати било кад сте чули пуцњаву?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Па можда 2, почла 3 сата, 3 не могу тачно да вам кажем, време је, нисам записивао, нисам водио ники дневник па не сећам се тачно добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А кажите ми нисам вас тачно разумео, спомиње се та полиција, јесте ви били припадник те полиције.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Био сам у томе одељењу. То је било одељење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У одељењу полиције?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Да, било је формирано за праћење тих конвоја који су возили жене и дјецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем ја шта ви причате, али нама је овде данас сведочио сведок Вереш, па каже да сте ви били у полицији и да сте га ви испитивали и да сте га тукли?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, руке на њега нисам метнуо, ево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И чак је поменуо да сте тукли и неке друге што он није видео лично али да је чуо од тих неких Шпиранец и неки Биловић да су причали након што су одведени на саслушање.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Руку на њих нисам метнуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То ви кажете.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Ево нека дође и Вереш ту нека каже мени, руке на њега нисам метнуо. Не на њега, на никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала да ли бранилац има питања.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви оптужени имате питања? Окривљени, имате питања?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Немам неко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам.

Ви долазите одакле?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Из Барајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Барајева. Ту немамо никакве посебне трошкове је ли тако?

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Не, не, дошао сам аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да идете за сада. Хвала вам што сте дошли. Довиђења.

СВЕДОК БРАНКО КОСАНОВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и да останете како год хоћете. Да вам саопштим сада на овај начин значи ми за данас немамо више сведока, немамо ништа друго, чекамо замолним путем оне оштећене које смо тражили из Хрватске да се саслушају, још увек нисмо добили извештај, односно нисмо добили ништа од њих. Имамо неке термине 30. и 31.03. и 01.04. као термине који су резервисани за ово суђење и за ову судницу, када би требало да прочитамо ове писмене доказе, затим да погледамо све ово што нам је стигло још од документације тужилац је доставио нешто што нисмо имали у списима, а фигурира као да је достављено још уз захтев за спровођење истраге и чекамо дакле ове сведоке које саслушавамо замолним путем, остаје нам да прочитамо исказ Јосипа Ченгића онако како смо се јуче договорили и Шклебек Вендела, онако како је тужилац предложио, а бранилац се није још увек изјаснио, па сада не знамо шта мисли.

Хоћете тада да се изјашњавате или данас?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ће бити још неких других предлога за извођење доказа? Тужилац или одбрана или вам треба неки рок, то је овако веома.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не не треба, мислим да је скоро све испљено, ви ћете вероватно ову сведокињу Сању саслушавати мада ми се чини да имамо два сведока, па да ли су два или три, ако је она болесна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Сању ја претпостављам да ће бранилац да предложи да због здравственог стања, односно ми имамо тај извештај неки, информацију о здравственом стању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али би предложио да ови сведоци који су саслушани овај Радошевић и Вереш, с обзиром да су се догађаји ти одиграли давно и да су они детаљнији у предмету суда у Хрватској давали исказе, да се и ти њихови искази прочитају овде, јер мислим да то доприноси комплетнијем сагледавању тих дешавања. Тада су се сигурно боље сећали, јер то су били по две три године иза догађаја, ово све касније је много већи период времена. Мислим ту нема неких супротности посебних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то и предочавали јуче, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ће одбрана имати неке предлоге, шта ћемо за Лакић Сању?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па имаћу доказне предлоге. Ја би молила суд да ми додели рок од 8 дана о доказним предлзима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али овај рок мора да се поштује.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прошли пут смо остављали, знате и претпрошли.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ћемо то да решимо.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Што се тиче Лакић Сање, она је колико сам схватила `70. годиште, ја не би одустала од тог доказног предлога, ако њој здравље дозволи и уколико се њено здравствено стање побољша, она је ипак имала 20 и неку годину тад кад се то све дешавало и она је била у стању да схвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако њено здравствено стање је такво да ово сведочење овде нарушава њено здравствено стање, шта ћемо да радимо.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па ја немам такву информацију да би то сведочење довело у питање њено здравствено стање. Она болује од те болести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наша служба је добила ту информацију. Ајде онда се концентришите значи до сада смо вам остављали рок, увек од 3 или 8 дана, јер сте износили раније да ћете имати предлоге или да желите накнадно да се изјасните.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Изјаснићу се накадно и молим суд да ми остави рок, да ми остави рок од 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате наравно могућност да се изјашњавате кад год хоћете, али смо се и раније договарали да имате три или осам дана па је то пролазило без таквих неких ваших изјашњења. Значи сада размислите шта би то

било, дајте нам у неком разумном року тако да имамо времена да све те људе позовемо.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: И што се тиче данас, кажем ја и данас остајем код доказног предлога, исто тако остала би и код доказног предлога да се поново позове сведок Рекић Боро и да се изведе суочење, али кажем након саслушања те Лакић Гордане, Сање, уколико буде у могућности да сведочи, да се након тога значи поново позове и да се изврши суочење, јер овде је озбиљно доведен идентитет у питање, а што се тиче о самој тој околности то углавном знају сви људи, сви Срби ко је то урадио, тако да ћу ја највероватније у том року од 8 дана доставити још неколико сведока који то знају, али кажем због своје личне сигурности људи то овде неће износити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда значи до тамо следеће недеље.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Оставите ми рок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средине следеће недеље, то је тај неки рок ја мислим да је то неки 17. март, отприлике до тада.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам то доставите.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Мени је јасно судија да сте ви мени оставили рокове, међутим као што то рече један од сведока то је сви су очекивали да ће то неко од сведока и до сад рећи, али поново напомињем и ја сам дошла из Хрватске и ја знам ко је то урадио, односно то сви знају Срби који су дошли из Хрватске, али то нико неће на суду посведочити, знате. Искрено очекивала сам и ја да ће то неко од свих ових сведока, од Живка Загорца који је закувао то све стање, уосталом и тај сведок Радошевић је у свом исказу рекао да се суди Загорцу, да се суди Ради Чакмак, да би сигурно дошао, ти су људи довели тај народ у црно и кажем они који нормално шетају на слободи нико их не пита и онда на крају сви знају да су они били команданти, да су они наређивали али на жалост сведоци и одбране и сведоци тужилаштва, завијају кажем свако њихово сведочење видите и сами су други искази, почевши од Вереша па Радошевића, који год прочитате различит је, према томе молим да ми се остави рок још од 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што будете поново предлагали Лакић Сању, ја вас молим да се ви информишете обзиром да то блиско сродство о њеном здравственом стању и о томе да ли је то, да ли је тај исказ сразмерно тако важан у односу на ова друга два исказа да њој не нарушава здравствено стање. Претходно да се информишете.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја поново, јасно и хвала вам лепо. Ја поново кажем ја са сведоцима не комуницирам, нити са једним сведоком, кажем нити у овом нити у неком другом поступку, уколико мени неко то јави уосталом ту је окривљени који може такву информацију пренети, али кажем ја директно кажем заиста са сведоком не могу нити нећу нити желим контактирати по том питању. Сматрам да ће мајка, да ће мајка и овде окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево наложићемо да ту доставите овој нашој Служби било какав неки извештај о здравственом стању последње на пример, нашој овој Служби за помоћ и подршку, добили сте и телефоне.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да ли она може сведочити, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо онда да проценимо.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Онда ћу одустати одмах судија уколико није у стању, уколико мајка каже да није у стању да сведочи, одустаћу од тог доказног предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо све да оставимо овако за неке друге приче. На овај начин завршавамо, значи до следеће среде и тамо.

-30, 31.03. и 01.04.2009. године у 09,30 иста ова судница.

Довршено у 10,57.

Записничар

Председник већа-судија